

A földön szolgáló gyülekezet

Lukács 24,44-49

Húsvét u. 6. vasárnap

1953. május 17.

Jézus mennybe ment. A tanítványok itt maradtak a földön. Jézus a tanítványok számára is helyet készít a mennyben, hogy ahol Ő van, az övéi is ott legyenek. Odavárja őket. Addig is azonban, míg ennek ideje elérkezik, nem akarja, hogy az övéi csak úgy ödöngjenek itt a földön, tétlenül, míg ők is hazamehetnek. Épp azért hagyta még őket a földön, mert feladat vár itt rájuk. Az élő Krisztus élő gyülekezete mennybe készül, hazavágyó, de a földön szolgáló gyülekezet.

1. Ez a szolgálat be van építve Isten nagy világtervébe.

A felolvasott igében Jézus összefoglalja azt a tanítást, amit feltámadása után 40 napon át adott tanítványainak. Ebben a tanításban felfedte előttünk Isten nagy világtervét.

E világon a történelem színpadán emberek játszanak, terveket szőnek, beszélnek, cselekszenek. Gazdasági erők lépnek működésbe, s látszólag ellenállhatatlan erővel sodorják az embereket, az eseményeket. Minden úgy tűnik fel, mintha azok a tényezők csinálnák a történelmet, amiket a színpadon látunk. Jézus azonban feltárja a tanítványok előtt a világtörténelem láthatatlan oldalát. Megmutatja a nagy rendezőt, aki a színpalak mögül irányítja azt, ami a színpadon történik. A színpadon annak kell történnie, amit a nagy rendező eltervezett. Ezért beszél a közelmúlt eseményekről, a tanítványok legmeggrázóbb emlékeiről is úgy, mint amiknek szükség volt beteljesedniük, amiknek így kellett történni. Ez a „szükség”, ez a nagy „kell”, a világtörténelemnek ez a sorszerűsége: Isten akarat, Isten világterve.

Ebbe a világtervbe nemcsak a jó van beépítve, hanem a rossz is. Nemcsak az erény, hanem a bűn is. Nemcsak a kellemes, hanem a szenvedés is. Nemcsak virágvasárnap, hanem nagypéntek is. Nemcsak áldozó csütörtök, hanem pünkösd is.

Ez a világterv nemcsak nagy vonalakban rajzolja meg a történelem folyamát, hanem részleteiben is. Nemcsak a célt jelöli meg, amelybe egyszer minden beletorkollik, hanem az utat is, ami a célhoz vezet. Ebben a tervben minden embernek megvan a maga helye és szolgálata. Ebben benne van János a maga hűségével, de Péter is a tagadásával és Judás is az árulásával. Benne van Pilátus, aki a maga gyávaóságával keresztet tetet Jézus megkorbácsolt hátára, de benne van Cirenei Simon is, aki leveszi a válláról, hogy vigye helyette. Benne vannak a gúnyt űző emberek is a kereszt alatt, de benne van a lator is, aki védelmébe veszi Jézust. Ebben a tervbe bele van építve az a szolgálat is, amit a mennybemenetel után Jézus visszajöveteléig az Ő népének, az egyháznak, a földön el kell végeznie. Benne van személy szerint is Péter pünködsi prédikációja, s mindaz, amit a többinek kell majd elvégeznie. Számunkra is el vannak készítve azok a jócselekedetek, amelyekben járniuk kell majd (Ef 2,10).

Persze, felmerül itt az a nagy kérdés, hogy ha így áll a helyzet, felelős- e akkor az ember a cselekedeteiért. A bűnös mindig szívesen bújjik a felelősség elől a „sors” mögé, s azzal védi magát, hogy így volt ez rendelve. Ezzel szemben azonban tény az, hogy az ember felelősnek érzi magát. Isten rendelése, s az ember felelőssége két letagadhatatlan tény. Hogy ez a két, a mi szemünkben egymásnak ellentmondó tény, miképp kerül harmóniába, az nincs nekünk kijelentve. Lehet, hogy Isten, aki előre látja azt, ami történni fog, előre beleszámolta már világtervébe a mi, saját elhatározásunkból fakadó, felelős emberi cselekedeteinket is. Mindez azonban nem tartozik ránk. Az tartozik ránk, hogy tudatosítjuk magunkban Isten nagy világtervét, keressük meg benne a mi feladatunkat, azt vállaljuk s engedelmesen teljesítsük.

2. Ez a szolgálat ki van jelentve az írásban.

A 40 nap alatt Jézus nem történetbölcseletre tanította a tanítványokat, hanem a Szentírás olvasására és megértésére. Végigmagyarázta nekik az Ótestamentumot, a törvényt, a prófétákat, és a zsoltárokat. A tanítványok ámulva hallgatták ezeket a magyarázatokat. Régi ismerős igék kaptak egészen új fényt, s homályos igék lettek egészen világosak előttük a Jézus írásmagyarázatai nyomán. Most már látták, hogy minden Jezusról beszél. Kibontakozott előttük Isten nagy üdvterve, karácsony, nagypéntek, húsvét mind olyan egyenes vonalban vitték most már az ő szemeik előtt is megvalósulás felé a váltság nagy titkát. Eddig is bibliaolvasó emberek voltak ők, de most látják, hogy Krisztus nélkül épp a legfontosabbat nem értették meg belőle. Most nyílt meg az elméjük, hogy értsék az írásokat. Most értettek meg sok mindent Jézus életéből, ami eddig megfejthetetlen titokként meredezett előttük. Most látják, hogy Jézus vállalta Isten üdvtervét, ez volt az Ő szolgálata a földön. Megtanulták, hogyan kell nekik maguknak is olvasni a Bibliát, hogyan kell benne megtalálni Isten vezetését. Péter pünködsi prédikációja, s a többi apostolok prédikációi mind szemléltető példái annak, hogy a tanítványok jól megtanulták a leckét.

A te szolgálatod is ki van jelente az írásban. Persze nem úgy, hogy ezáltal betekintést nyerhess Isten titkaiba, de úgy, hogy világosan megláthasd kötelességeidet. A terv egészét, a nagy távlatokat Isten magának tartja fenn, nekünk az általunk elvégzendő részfeladatokat tárja fel. Legyen elég neked is, hogy földi életed pár évtizede is be van ágyazva Isten örök tervébe. Mielőtt még lettél volna, Ő már tudta, hogy miért leszel. Földi életed apró kis mozaikját belerajzolta a nagy világképbe, s annyit mindig megmond az Igében, hogy ma mit kell ebből megvalósítanod. Így kap a legjelentéktelenebb élet, a legszürkébb szolgálat, a névtelen ember, a törpe gyülekezet is örökkévaló értéket. A nagy mozaikképen minden kis darab fontos. Torz és hiányos a kép, ha csak egy darab is hiányzik belőle. Menj tehát mindig arra, amerre Isten vezet a Bibliában, s csináld mindig azt és úgy, amit és ahogy Ő parancsolja neked az írásokban!

3. Ennek a szolgálatnak lényegtartalma Isten üzeneteinek tolmácsolása.

Jézus így fogalmazza meg övéinek szolgálatát e földön: „Prédikáltatni kell az ő nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között”, (47.v.) Isten üdvterve tehát két üzenet továbbítását bízta a földi emberre.

Az egyik a megtérés üzenete. Ezzel kezdte Keresztelő János. Ezt vette át elnémított ajkáról Jézus. Ezt kell tovább harsognia a földön maradt tanítványcsapatnak: Térjetek meg! Ez az üzenet ítélet az ember fölött. Meg kell térnünk, mert olyan végzetesen eltévedtünk, hogy újra kell kezdeni az egész életutat! Kijavíthatatlanul megromlottunk, újonnan kell születnünk. Nem bűnök elhagyásáról, rossz szokásokról való leszokásról, erények megtanulásáról, kegyes szokások elsajátításáról van tehát szó, hanem új teremtésről.

És ezt hirdetni kell minden embernek. A tisztas, bölcs, öreg Nikodémusnak éppúgy, mint a házasságtörő asszonynak, a buzgón vallásos Saulnak éppúgy, mint az Istennel és emberrel nem törődő Zakeusnak.

Aki ezt az ítéletes üzenetet meghallgatta, s elfogadta, annak szól azután a második üzenet: Van még számodra is bocsánat. Amint a megtérésről szóló üzenet hallatlanul kemény ítélet, úgy a bűnbocsánat evangéliuma hallatlan örömhír minden ember számára.

Aki ezt a szolgálatot végezni akarja, annak először önmagán kell elkezdenie. Mindenekelőtt saját magára kell alkalmazni mindkét üzenetet. Meg kell térnie, s bűnbocsánatot kell kapnia, hogy róla is elmondhassa az Úr: Ti vagytok pedig ezeknek bizonyosságai. Így hirdetem ma én is nektek Urunktól vett szolgálatként ezt a két üzenetet. Hirdetem előbb magamnak, de azután hirdetem minden „igaz”-nak: Neked is meg kell térned!; és hirdetem minden „bűnös”-nek: Krisztus vérében neked is megbocsáttattak bűneid!

4. Ehhez a szolgálathoz az erőt a Szentlélek adja.

Keresve sem lehetett volna találni alkalmatlanabb embereket egy ilyen nagy világmisszió végzésére, mint a tanítványokat. Írástudatlan, közönséges emberek. Anyanyelvükön kívül más nyelven nem beszélnek. Mint a húsvéti történet mutatja, Jézus tanításából is sok mindenre, néha épp a legfontosabbakra nem emlékeznek. Azonkívül gyávák. Nem harcos egyéniségek. Már a legelső feladattól visszariadnának. Ha az Úr külön nem parancsolná meg nekik, hogy maradjanak Jeruzsálemben, s ott kezdjék meg a munkát, bizonyon elhagyták volna a fővárost, s valami más, szerintük alkalmasabb területet kerestek volna a munka megkezdésére. Jézus azonban nem a tanítványok képességeiben bíz, hanem a Szentlélek mennyei erejében. Ezt ígéri s ezt adja is nekik. A Szentlélek csodálatosan át tudja formálni az embereket. A gyáva Péterből bizonyágtévő hőst, az indulatos Jánosból a szeretet apostolát, a megfutamodó tanítványokból vértanúkat, a Krisztus-üldöző Saulból a világ legnagyobb misszionáriusát tudja formálni. Belőlem és belőled is más embert tud formálni. Kapaszkodjunk bele az Atyának és a Fiúnak ígéretébe! Kérjük, várjuk s vállaljuk a Szentlelket, hogy formáljon minket az Úrnak e földön szolgáló gyülekezetévé! Ámen.